

9. Jul. 1845

FAKTA

Dato:

9. Jul. 1845

Sidetal:

Dagbog F, side 55-65

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS19997

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas

Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,

Statens Museum for Kunst 1976, s.

104-110; Jesper Svenningsen (red.):

Seks år af et liv. Johan Thomas

Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,

kunst og kærlighed, København 2018,

s. 350-354

TRANSSKRIFTION

Onsdag d 9 July Lyon

Det var lovet mig, at jeg skulde komme tidsnok for at kunne gaae bort strax med Dampskib herfra, men vi havde et Uheld underveis, som Opholdt Reisen noget. Om Reisen vil jeg kun •56• skrive, at Egnen vel var mange Steder kjøn, men forekom mig nu, da jeg kom fra Schweitz, temmelig ubetydelig; dog var Grændsefæstningen l'ecluse (?) et høist interessant Punct. Senere blev egnen stedse mildere og mildere, og om ikke Alting havde været frodigere og farverigere, Træerne mere runde end hos os, saa kunde jeg tit fundet Lighed med vor Natur. Jeg saae hele Marker med Mais, (tyrkisk Hvede) for første Gang. Fra om Morgenen Kl: 6 til Aft Kl 7-7½ omtr havde jeg til Nabo en ung borgerlig Pige herfra Egnen; hun passiarede ret livligt med mig, og havde stor Glæde af den Forlegenhed, hvori Sproget satte mig, og tilsidst, da jeg ikke kunne huske, hvad Druer heed, og derfor spurgte hende: naar spiser man Vinen frisk?, og hun omsider fattede, hvad jeg meente, da lo hun himmelhøit. Det var da ogsaa af de Ting, som jeg mindst skulde glemme, naar selv Michel i: "de Danske i Paris"¹ kan huske det; men det kom bagefter. – Hun stæeg ud, ved den By, hvor vi spiiste til Aften, og strax efter vi havde forladt den lille Stad, vi havde ikke kjørt 3 Qvarteer, da kom vi til et Sted, hvor •57• der var fyldt stærkt paa Veien med Smaasteen, saa det blev besværlig for Hestene at trække; mange stæeg ud, og da jeg mærkede at Vognen strax efter krængede ganske betydeligt, da gik ogsaa jeg ud tilligemed Resten. Kudsken havde holdt for meget til høire og vi vare alt saa nær med at vælte, at man maatte holde paa Vognen [overstreget: med] ved Hjælp af en Jernkjede oppe fra øverste Dæk, hvor en vældig Mængde Baggage gjorde Stillingen endnu værre; men det værste var: at tre Heste og samtlige Passagerer, faeminina inclusive, vare ikke istand til at bringe Vognen af Pletten; der hjalp hverken Pidskeslag eller gode Ord, og til sidst bleve Hestene saa angest, at det [overstreget: gik] hele, paa den smalle, opfyldte Vei, saa temmeligt slem ud. Mørkt var det og det lynede i Afstand; jeg begyndte at belave mig paa en vaad Trøie, da jeg pludselig hørte Bjældeklang; det var en anden Diligence. Den kunde ikke komme frem for vores, laante altsaa villigt sine tre Heste til vor Vogn, og saa gik det. Men efter det Hele skulde være i Orden, gik vore tre atter i Staae i de voldsomme Dynger af Smaasteen. Nu sprang jeg atter ud for dog at lette lidt og gjorde min Kammerat: en aldrende Herre med. Men, da Hestene ved Hjælp •58• af dygtige Pidskerap atter kom paa Glid, da skete det med en Fart, som gjorde mig det umuligt at følge Vognen og min gamle Kammerat endnu mindre; jeg travede i Steenene og Mørket det Bedste, jeg havde lært, hørte min gamle Ven stønne og puste bagved, men længere og længe svandt Vognen. Den standsede lidt, jeg nåede den, og kom ind, raabende af alle Kræfter, den ene Gang efter den anden til Postillon og Conducteur og hvem der forøvrigt vilde høre og kunde

forstaae mig: il y a un monsieur en arriére! il y a un monsieur desendu! tenez! tenez un moment!!! Det lykkedes; endelig ankom min gamle Ven, men hans Humeur havde undergaaet en betydelig Forandring, var hartad ukjendeligt: ce n'est pas ma conte! sagde han, j'ai payé pour etre mené, pas pour courir comme ca! osv i den Tone. Det hjælper paa Humeuret naar man seer en anden blive gnaven. Men ved Ankomsten hertil Frankrigs næststørste Stad imorges Kl: 4, da var det min Tour at blive ilde til mode, omringet af disse frygtelige •59• Kapere, som [overstreget: stak] længe før Vognen holdt stege op paa Trinene og stak os Adressekort i Hænderne til alle Stadens Hoteller, og i et væk, da jeg var steget ud tilbød deres Hjælp, for at bære min Baggage; Conducteurs Prelleri, min Eensomhed i den store fremmede By, der endnu i det tidlige Morgengry var som uddød, undtagen Brandfolkene, der vare beskjæftigede med at slukke en Ildebrand i en fjernere Gade, vi havde passeret, og hvorfra vi endnu saae Røgen – det Hele var uhyggeligt, for at bruge et ægte dansk Udtryk, saa uhyggeligt, at jeg ret af min inderste Hjerter ønskede: gid du var Hjemme! Dog, er det ikke netop disse Øieblikke, jeg trænger til, er det ikke saadanne Forlegenheder, som dem, der omgiver mig, og dem, jeg gaaer imøde – der skulle give mig lidt mere Energi og Mandighed? Lad mig derfor ikke ønske bortfjernet, hvad der er mig i Sandhed gavnligt. Men sandelig! min Stilling kan blive betænkelig nok, thi efter al Rimelighed vil jeg ankomme til Rom næsten uden Penge, og en 6 Ugers Tid vil dog i hvert Tilfælde gaae hen inden jeg kan have skrevet hjem og modtaget Svar og Penge. Nu vel! det •60• kan ogsaa være værdt at prøve engang, nu er jeg jo i den Stilling, at Ingen bryder sig om mig, Ingen kjender mig, det er just som jeg stundom har ønsket, nu maa jeg ogsaa søge Glæden, hvor jeg kan finde den, selv paa de utroligste Steder, f Ex: i den egne Spænding, som jeg ikke er letsindig nok til blive Herre over, den Spænding, hvori Ængstelse for mit Udkomme sætter mig; det er maaske første Gang, jeg har følt virkelig Angst for Udkomme, selv det har noget Pirrende. – Nu jeg sov et par Timer i mine Klæder og gik saa hen i Musæet, hvor jeg saae Malerisamlingen, som jeg ikke fandt saa grumme henrivende. I Cataloget har jeg mærket de Sager, der meest interesserede mig. 2 Francs gav jeg i Douceur og for Catalog. Lyon er en By med 200,000 Indbyggere, troer jeg, altsaa meget større end Kjøbenhavn. En smuk Quay gaaer langs Rhonen, hvorover flere Broer fører; man arbeider endnu paa en nye Hængebro. Ellers seer Folk her ud, som de havde noget at bestille, og Byen har ikke det kjedsommelig opstasede Udseende, som jeg ellers •61• har fundet næsten overalt paa Reisen, hvor der var nye Dele af Byerne. Det er ellers ikke meget jeg har seet af Byen, og jeg har forgjæves ledt efter saa prægtige Boutikker som i Genf. Genf var som et lille Paris, synes jeg, (som aldrig saae Paris), liggende i en yndig Egn; naar Solen skinnede saae det altid ud, som om det var Helligdag, eller Festdag, vil jeg hellere sige – her er Arbeide, Støi, Larm – der saae Arbeide ud som

Leg – her ligger det tungt paa Vedkommendes Skuldre. Men derom kan jeg jo ingen Mening have.

Ved at strøife gennem Gaderne, da jeg søgte hertil hotel des générales, (som sandelig er saare tarveligt.) kom jeg ind i en snever Gade, hvorfra jeg kunde see dybt ind i en Gaard med mange Afdelinger, Skure, Stalde o s v jeg kunde ligne den ved en af vore Gjæstgivergaard paa Vestergade. Det var for fristende, jeg maatte ind i disse maleriske Rum; hvert Øieblik kunde jeg til Siderne gennem Døre see ind i svagt oplyste Rum, hvor Silhouetter af Heste, og Muuldyr med de vældige Kumter traadte frem under dæmpet Klang af Bjælder og Klokker ved Dyrenes rolige Bevægelser ved Krybberne. Dertil de store, tohjulede Karrer, i Krogen so- ●62● vende Kudske i Halmdynger, Krybber, Høns, Ænder og gamle Mure og Hvælvinger – jeg har længe ikke seet noget saa Malerisk. – Men jeg har nok skrevet længe, thi jeg føler en mægtig Hunger, det bliver nok bedst, jeg finder ned i Salen, der saavel som min Stue og alle Gange ere belagt med Steen.

om Eftermiddagen.

Udsigt eller Indsigt i Gjenbo-Huset fra mit Vindue i den smalle Gade. Fra Stueetagen lyder Klirren af Metaller og Hammerslag, men jeg behøver ikke mere, end den lille Scene ude ved Døren paa selve Gaden, hvor Smedens Kone sidder nok saa net med sit Sytøi; at det er en Smed der boer siger mig den lille Dreng, som har en lille Fiilklo gjort fast paa det lille Bord eller Consol, der tillige tjener som Moderens Sybord, og der filer han alt, hvad han kan; det er hans Legetøi, det som Faderen kan give ham; de Ord af Hans Sachs, som endnu bestandig hænger fast i min Hukommelse, faldt mig ind:

jeg har ei valgt min Stand – jeg fødtes
i den, og alt som Lille nødtes
jeg ved min Faders Side til
at øve, hvad jeg agte vil!²

– Første Sal stille, mørk, udforskkelig. Paa anden Sal kan jeg see en gammel grim Kone og en heel Deel smaae Træhjul, som ere stillede i en Halvkreds imod hende og dreie sig paa deres krumme Axe. ●63● Hun har Traad, hun sysler med – det hele seer cabalistisk ud; hun er en Sibylle en Parce, der spinder Livets Traad – maaskee paa en her ganske sædvanlig Garnvinde! [tegning af den gamle kone og hendes væv] Nu vil jeg nok spørge mine ærede Læsere, om en saadan Indretning som denne styret af en saadan gammel hexeagtig Qvind, ikke nok kan gjøre een lidt alvorlig tilmode?

Paa tredie Sal, som jeg seer op til, som er en Qvist og som [overstreget: jeg] modtager et meget smukt Lys gennem et Vindue i Taget, men desuagtet har et andet, hvor igjennem jeg kan see. For dette Vindue kan trækkes et Forhæng, men det er nu trukket til Side, og hele Baggrunden indtages af store, reenlige ziirlige Folder i et [overstreget: rø] lyserødt

Sengeomhæng. Jeg kan see Enden af et Meubel, som ligner en Pult, og derved sidder Konen og syer; hun er ikke ganske ung, hun er vist 30 Aar, men meget net, kun forekommer hendes Paaklædning en Nordbo noget for let, den er utrolig let oventil, ganske hvid med et guult Tørklæde hængt løst over Skuldrene. Men Lyset ovenfra paa dette hvide og gule, paa hendes mørke Ansigtifarve og Glandsen i det sorte Haar, gør det til et nydeligt lille Genrebillede, der vel var een af Marstrands Pensler værdigt. Der ovenpaa kommer Taget paa denne Maneer. [tegning af tagskæggets endeprofil] Man kan vist see •64• paa denne min Pens Over flyden, at jeg ikke har forstaaet at afvinde den interessante Side, men kjæder mig lumsk i "la seconde ville de france" som en Herre igaar bebreidende lod mig vide, at Lyon var, da han fornåm, at jeg ønskede at komme herfra ligeved Ankomsten hertil. Hvad Pokker – pfui! jeg mener: hvad kan det hjælpe, at det er den anden By i Frankrig, hvad kunde det hjælpe, om det var den første, naar jeg ikke forstaaer mig paa store Byer. De virke benouende paa mig, og min eneste Glæde har i saadanne paa Reisen været: at sidde paa mit eensomme Kammer og tegne eller skrive; idag er jeg uheldigvis ikke oplagt, hvad min Tegnebog³ klarlig viser og (see den 9 July Lyon) og træt af at skrive; men jeg vil dog prøve at fuldende, hvad jeg før begyndte at tegne paa. –

7 Fr. 80 Cent: i hôte! des generales

1 Drikkepenge og Tøitranport.

Chatolske Præster. Den første, jeg saae var paa et Dampskib ved Rhinen, en ung Mand med tyndt rødligt Haar, ziirligt klædt i sin lange sorte Frakke. Dernæst i Aachen 4 velfodrede joviale Herrer, som gottede dem ved Viinflaskerne. Paa Veien •65• fra Genf til Salenches sad jeg ved Siden af en ung katholsk Præst, en udmærket smuk Mand, ganske ung, men ellers meget lignende Pastor Øllgaard⁴ i Kjøbhvn. Han hørte jeg var fra Norden og gik til Rom, men det forekom mig, som jeg kunde mærke, at han behandlede mig lidt som en Kjætter; imidlertid kunde jeg ikke noksom glæde mig over hans Ydre. Senere har jeg i Schweitz seet mange af disse Folk, saa let kjendelige ved deres lange sorte Dragter; men de saae tit lurvede ud. I Aften spiiste jeg med en saadan Præst her i hôtelet, og fik en lang Passiar med ham; han fortalte mig om Avignon, og jeg kaldte ham bestandig: monsieur le curé meget høflig. Vi bleve ret velfornøiede med hinanden, og jeg undgik at komme paa religieuse Materier. –

Elskede Moder!⁵ Sidder Du endnu i Dit stille Kammer, og sænder Tankerne ud til dine Sønner? de kunne ikke finde Din Johan, Du veed ikke, at han er: her. Gud velsigne og bevare min gamle Moder!

---

³ Johan Ludvig Heibergs vaudeville De Danske i Paris blev første gang opført og udgivet i 1833 og var siden blevet opført hvert år. Lundbyes henviser til Mikkels sang i anden akts sjette scene.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

² Citat fra Adam Oehlenschlägers oversættelse af Deinhardsteins drama Hans Sachs, som Lundbye havde holdt meget af siden sin barndom, se dagbogen 2. oktober 1842.

³ Lundbyes skitsebog fra rejsen til Italien blev efter hans død adskilt, se Laila Skjøthaug: "Rekonstruktion af Lundbyes skitsebøger" i Tegninger og huletanker. Johan Thomas Lundbye 1818-1848, Marianne Saabye red., Den Hirschsprungske Samling, København 1998, s. 356, nr. 24).

⁴ Antagelig Wilhelm Øllgaard (1806-1860/61), ordineret kateket ved Trinitatis Kirke.

⁵ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

Ji det mitop saaledes efter en lille Spadsaction
paa den smukke store Quay ved Rhonen.
plaud. i kke de to Breve forfeilet mig, da
skulde Opkaldet i Jern været net behageligt.
Det var den første Male, ji mad, künde i
Trindringen seje, det smukke Schwallitz,
künde i No skrive til minne Vænnel, og
endda paa T.d til at tegne lidt. Amorgen
til 6 til Lyon; om en Uge tid o kal ji vel
være i Rom her Landsmændene.

Min Rejning her: Plu til grand aigle	18 fr 50 cent
For et Par Støvel forsalet (vållne)	6 - - -
For Vadse - ved ji endam i kke. -	1 - - -
Onsdag den 18 ^{de} paa Veien til Lyon.	
Liikke penge samt beordret og affjert for min Rejse	1 - 50 -
Middags mad i Belle garde (Told bureau)	2 - 50 -
Jordbær for min lille, netto Naboerskes Skjal	" - 50 -
for et glas Grog, samt to Almisseer, smaal.	" - 25 -
Aftens mad, ji ved i kke hvor - - -	1 - 75 -
Figaren, 25 Alf paa samme ike kjendte Sted	2 - - -
en skændig affjert til landductenrow	3 - - -
og for et plumbere min koeffert end først Tald	" - 50 -

Onsdag den 19de Julej - Lyon

Det var lovet mig, at ji skulde komme tidseft
for at kunne gøre hurt strag med den piket
herfra, men i kke. at Wheld i undervejs, som
ophaldt Reisen meget. Om Jaisse vil ji kün

skriale, at Egnen vel var mange Steder
hjer, men fore kom mig ni, da jeg kom
fra Schweitz, temmelig indbydelig; dog
var Grendsefestningen L'elluse (?) et
kiot interessant Punkt. Senere blev
Egnen steds mildere og mildere, og
en ikke Alting traade waerd fradigere og
farverigere, Træene mere runde, end
her er, saa kände jeg tit fændst Lighed
med vor Natur. Jeg saae hede Markens
Maas, (tydskt Maas) for første Gang. Fra
om Morgenen Kl: 6 til Aft Kl 7 - 7½ omtr
kande jeg til Nabo en ring bergelig Bjerg
Egnen; him passerede et lialigt vand og
kande stor Gledde af den Forlegenshed, som
Spragst sette mig, og tilsidst, da jeg ikke kunde
hinde, hvad Droner heed, og derfor spurgte
hende: naar spiser man Vinen friske, og
hinn om a: der fattede, hvad jeg mente, da
le hinn himmelhoit. Det var de year
af de Ting, som jeg mindst skulde glemme,
naar sele Michels; de Danske i Paris kan
hinde det; men det kern hagefter.
Hinn steg ind, ved den Bjerg, hvor vi
spiste til Aften, og strax efter vi kande
forlast den lille Stad, vi kande ikke kjendte
3. Quarter, da kom vi til A. Stad, hvor

Der var fyldt stærkt paa Veien med
 Smaasteen, saa det blev besværlig for Ple-
 stene at trækkes; mange steg ind, og da
 vi mærkede at Vognen staa efter kren-
 gede ganske betydeligt, da gik ogsaa vi ind
 Skelligemed Rosten. Kjødsken havde holdt
 for meget til Viise og vi var alle saa ude
 ved at sætte, at man maatte holde paa Vg
 men saa ved Hjælp af en Forkjæde, og fra
 enest Dæk, hvor en ualdig mange Bagge
 gjordes. Skillingen end nu var; men det
 værte var: at tre Heste og samtlige Par
 gagerer, faarminna inclusive, var ikke
 i stand til at bringe Vognen af Pletten, da
 hjælp hverken Pidskerlag eller gode Ouder
 til: det blev Plestene saa angret, at det
 hele, paa den smalle, opfyldte Vei, saa
 temmeligt stent ind. Minket var det og
 Post Lynde: Afstand; vi begyndte ikke
 lave mig paa en raad Troie, da vi plud
 selig hørte et Bjældklang; det var en en
 Pan Diligence. Den kunde ikke komme
 frem for vores, laante altsaa villigpine
 tre Heste til vor Vogn, og saa gik det. Men
 efter at det hele skulde været: Ouder, gik
 vore tre atter i Staa: de kaldesomme Dyrige
 af Smaa stens. Na sprang vi atter ind for by
 at dette lidt og gjorde min Kammerat: en alben
 de Heste med. Men, da Plestene ved Hjælp

af Sjette Tidkeraps eller kom fra
Gid, da skete det med en Fart, som gjorde
mig det umuligt at følge Vejene og min
gamle Kammerat end sin usindsel, N
stravede i Steene og Mærket, det Bedst,
gj havde lært, herte min gamle Ven
sterne og finste bagved, men længere
og længe sandt Vejene. Den staud
sede lidt, gj maade den, og kom ind, rader
p. af alle Krefter, den ene Gang efter den
anden til Postillon og Conduiteur og
men den forvirret sildes hore og kunde
forstaa mig: il ya un monsieur
en arriere. il ya un monsieur de
deu! tenez! tenez un moment!!!
Det lykkedes, endelig ankom min gamle
Ven, men hans Klumme havde under gant
en betydelig Forandring, saa hartad viljen
seligt: ce n'est pas ma conte! sepl.
hau, j'ai paye pour etre mene, pas
pour courir comme ca! osv i
den Tone. Det hjælper par Klumme
naar man sees en anden klumme
Men ved Ankomsten heftil Frankrigs
mest største Stad imorges Kl. 4 da
saa det min Tour at blive sildes til
maade, omringt af disse frøjtelige

Napere, som stak længe for Noyen holdt
stege og paa Trinene og stak os alle her
helt i Klædeme til alle Stadens Klædel
les, og i et øst, da vi var steget ind til hæl
paa Hjælp, for at høre min Baggage,
Gandactøren's Preller, min Lensomhed
i den store fremmede By, der endnu i det tid
lige Mængderij var som riddet, indtagen
Brandfulkene, der vare beskæftiget med
at slukke en Oldbrand i en fjernere Gade,
vi havde pærent, og hvorfor vi end var saae
Pågen - det klæde var utrygghedigt, for at
bringe det øst danske Udtryk, saae utrygghedigt,
at vi end af min inderste Hjerte ønsked:
gud! Ii var hjemme! Dog, er det ikke
netop dine Sjæblikke, vi trænger til, er det
ikke saadanne Forlegenheder, som dem, der
om giver mig, og dem, vi gaar imide - der
skulle give mig lidt mere Energi og Man-
sigthed? Lad mig derfor ikke ønske best
Hjælp, hvad der er mig i Længsel gaaen
lyst. Men sandelig! min Stilling kan blive
betænkelig nok, thi efter at Nymelighed vil
vi ankomme til Rom, maa vi inden Penge,
og en 6 Ugers Tid vil vi i hvert Tilfælde,
gaa hen inden vi kan have skrevet hjem
og modtaget Løse og Penge. Nu vel! det

Man op aa være vort at prøve engang,
vi er jo i den Stilling, at Ingen brøder
sig om mig, Ingen kjender mig, det er jent
som j stundom har ønsket, vi maa jo
joaa søge Glæden, hvor j kan finde den.
selskaber de iholigste Steder, f. Eg. i den
egne Spænding, som j ikke er Oletindig
naar det blive bleve over, den Spænding,
hvori Angstelse for mit vedkom med sætter
mig, det er maaskee første Gang, j har
følt virkelig Angst for Vedkommene, selv
det har nægtt Pirrende. - Nu j ser
at Par Timer i mine Klæder og gik saa
hen i Museset, hvor j saa Malerisam-
lingen, som j ikke fandt saa grænse-
bevarende. I Cataloget har j mærket
de Sager, der meest interesserede mig.
I Paris gav j i Domein og for Catalog. Lyons
er en By med 200,000 Indbyggere, hvor
j, allraa meget større end Kjøbenhavn.
En smuk Quay gaar langs Rhonen,
hvorover flere Bræer føies, man arbej-
der endnu paa en ny Klæbros. Uden
seer Falk her ind, som det haade. Noget at
bestille, og Bijen har ikke det høje som
melig opstaaende. Adreende, som j eller

har fundet næsten saerelt paa Peison. Hvor
 Paa var mig. Dele af Bjergene. Det er eller ikke
 meget paa har set af Bjerg, og paa har fongjeres
 ledt efter saa paa paa Bjergene som i Jaf.
 Jaf var som et lille Paris, siger paa, (som
 aldrig saa Paris), liggende i en spidig Egne;
 naar Salen skinnede saa det altid ind, som
 om det var kellig dag, eller Fest dag, vil paa
 hellere sige - her er Arbeide, Her, Lærer,
 - her saa Arbeide ind som Læg - her lig
 ger det tungt paa Ved kom mende. Skulder.
 Men hvem kan paa paa ingen Mening have.
 Ved at strøje gjenne Jaden, da paa
 sigt herat hatel des generales, (som
 sandelig er saare tarveligt.) Kom paa ind
 i en snever Jads, hvorfra paa kunde see
 sigt ind i en Jaerd med mange Afdelin
 ger, Skure, Stalde o. s. v. paa kunde ligne
 som ved en af vore Jostgivergaard paa her
 ter gade. Det var for fristende, paa maatte
 ind i disse maleriske Nims; hvert paa
 blik kunde paa til sidderne gjenne
 dere see ind i waagt oplyste Nims, hvor Lil
 monter af Kiste, og Mænds med de sel
 lige Kinsten traadte frem under d'ampet
 Klang af Bjelder og Klokke ved dyeres
 rolige Bevægelse ved Krigkerne. Det
 paa store, tohjulede Karer, i Krogerne 10.

vende Kindske i Malm d'ingve, Kirgkter,
Mens, Ander og gamle Møns og bløst-
singve — og har længe ikke seet noget
saa Malerisk. —

Men og har nok skrevet længe, thi og
føler en usædvanlig Mængde, det bliver
nok bedst, og finder ud i Salen, der saavel
som min Skid og alle Gange ere belagt
med Steen. om Eftermiddagen.

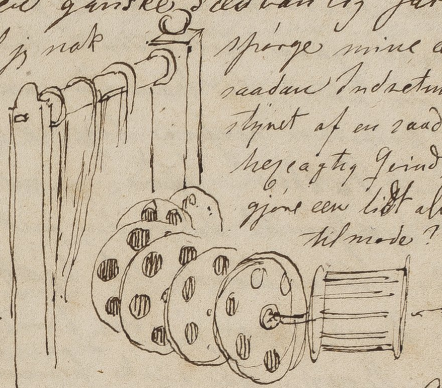
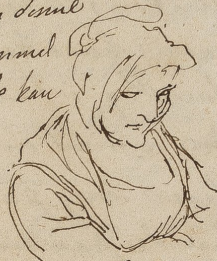
Udsigt eller Andsigt i Gjenbo. —
set fra mit Vindue i den smalle Gade.

Fra Stueetagen lyder det klirren af Metaller
og Klammerslag, men og behøver ikke mere,
end den lille Scene uden ved Døren paa selve
Gaden, hvor Luedens Kone sidder nok saa net med
sit Lytøj at det er en Lued der bære siger mig
den lille Dreng, som har en lille Firtklo gnet
fast paa sit lille Bord eller Consol, der tilhører hende,
saa Medrens Lybord, og der piler naar alt, hvad
naar naar; det er hans Legetøj, det som Faderen
kan give naar; de Oad af Mands Fæder, som endvi
bestendig hænges fast i min Klækem melre, og alt
mig ind: og har ei valgt min Staud — og fædtes
i den, og alt som lille vædtes
og ved min Faders Side tid

at ove, hvad og agte vil! — Første Sal
stille, mørk, indforskellig. Paa anden Sal kan og see
en gammel grim Kone og en heel Deel smaa
Troskjul, som ere stillede i en plalekreds i en ad-
-kender og dreie sig paa deres krumme Ape.

Altid hæv Traad, kun nydelig med - det hele
 seer cabalistisk ind; man er en S. bylle
 en Parce, der spinder Livets Traad - naar
 skee paa en hæv ganske seer van lig Jern-
 vinde! Nu vil j, nok spjerge mine ev-
 de Læser, om en saadan Indsættning
 som denne stignet af en saadan
 gammel hejcastig Geind, i hve
 nak kan gjore een lidt alvorlig
 til mode?

Paat heds Sal, som j ser af til, som er en Geist
 og som j medtager et meget smukt djs gjennem
 et Vindue: Taget, men deriagt man et andet, hvor
 igjennem j kan see. For dette Vindue kan træk
 kes et Forhæng, men det er en trækhet til Side,
 og hele Baggrunden indtager af store, reenzige
 spindlige Falder: et saa lysvædt Sengværelse.
 Og kan see Enden af et Meubel, som ligner en Pult,
 og derud sidder Kone og nyder; kun er ikke gan-
 ske ring, kun er vist 30 Aar, men meget net, kun
 fremkommer hendes Paaklædning en Mind be-
 noget for let, den er utrolig let oven til, ganske
 hvid med et grønt Tørklæde knægt lidt over
 Skulderen. Men Lyset overfra paa dette hvide
 i gule, paa hendes røde Ansigtspare og
 Glandsen i det sorte Haar, gjør det til et nydeligt
 lille Gemtebillede, der vel var een af Marstrands
 Pensler værdigt. Derover kan kommes Taget paa denne
 Maneer . Man kan vist see

paa samme min Pens Oacuplyden, at
 j ikke har forstaaet at afsinde den i den
 smaa Side, men kjeder mig lumske i
 "la seconde ville de France" som en
 Klevre igaae betredende led mig vide, at
 Lyon var, da han fornaar, at j ønskede
 at komme herfra ligesom den komsten hertil.
 Klud Takker - Jepsus: j mener: hvad kan
 det hjælpe, at det er den aendur Bj i Frankk.,
 Kirg, hvad kunde det hjælpe, om det var
 den første, naar j ikke forstaaer mig paa
 store Bjere. De vakte hencende paa mig,
 og min eneste Glee har i saadanne paa
 Reisen været: at sidde paa mit eenomme
 Kammer og tegne eller skrive; idag er j
 iheldigvis ikke oplegt, hvad min Tegneby
 klarlig viser og (see den 9 Julij Lyon) og tret
 af at skrive; men j vil dog prøve at fuld
 ende, hvad j for begynde at tegne paa.

7 For 80 Cent: i Kibel den generales

7

Disse penge og Tis transport.

Et etelike Præter. Den første, j var
 for paa et Dansport og et Phisne, en
 enig Mand med tyndt rødligt Haar, og i øst
 klædt i sin lange sorte Frakke. Dermed i
 Aachen 4 ad fordele sociale Klevre, som
 gattede dem ved Vin flaskerne. Paa Veien

fra Zeyf til Salenskes sad jeg ved Siden
af en ung katholsk Præst, en indmar-
ket smuk Mand, ganske ung, men allers-
meget ligvende Pastor Ollgaard: Njættun-
den herte jeg var fra Norden og gik til
Paris, men det forekom mig, som jeg tæn-
te sig, at man behandlede mig lidt
som en Njætter; i midlertid kunde jeg ikke
noksom glæde mig over hans Udse. De
mere her jeg i Schweitzy oet mange af disse
Folk, saa det kjendelige ved deres lange er-
te Drægter; men de saa det lignede ind. A
Aften sprang jeg med en saadan Præst her
i Kjøttet, og fik en lang Passiar med
ham; han fortalte mig sin Aarsag, og
jeg kalte ham bestandig: monsieur le
curé meget høflig. Vi bleve et selvs-
nede med hinanden, og jeg mindyik at
komme paa nogle andre Materier. —

Gledede Meder! Liddes du endran i dit
stille Kammer, og seender Tærkerne ind
til dine Lomme? de kunne ikke finde
din Johan, du veed. Ikke, at han er i her.
Gud veligne og bevare min yndel Meder!